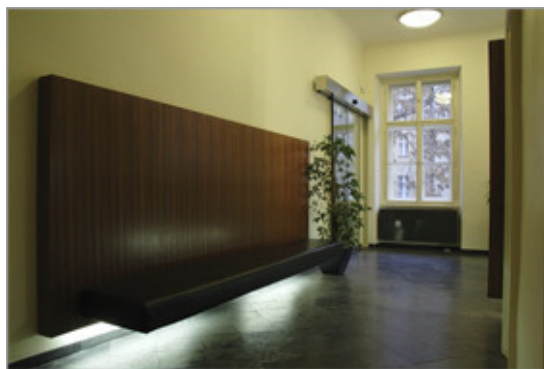

NEWSLETTER HJF – 4. díl

Obsah:

Michal Bureš : Novela zákona o veřejných zakázkách	2
Martin Kareš : Novinky v exekčním řízení	3
Ondřej Moravec : Bude stát vracet odvody?	3 - 4
Vladimíra Knoblochová : Změny v úpravě podmínek pro účast na valné hromadě a.s.	5
Veronika Kaiserová : Kroky věřitele splatné avšak neuhrazené pohledávky vzniklé z obchodněprávních vztahů	5 - 6

PRAHA
Sokolovská 49
186 00 Praha 8

+420 225 000 400
+420 225 000 444
recepce@hjfcz

HRADEC KRÁLOVÉ
Dukelská 15
500 02 Hradec Králové

+420 495 534 081-2
+420 495 534 176
recepcehk@hjfcz

NOVELA ZÁKONA O VEŘEJNÝCH ZAKÁZKÁCH

Od 1. ledna 2010 je účinná novela zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, která byla ve Sbírce zákonů zveřejněna pod číslem 417/2009 a představuje dosud největší změny od roku 2006. Zákon o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“) byl změněn celkem 42 body. S ohledem na

omezené možnosti tohoto článku dále upozorníme pouze na některé významnější rozdíly.

ČERNÁ LISTINA DODAVATELŮ

Pokud od 1. ledna 2010 dodavatel předloží k prokázání splnění kvalifikace informace nebo doklady, které neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohly mít vliv na posouzení kvalifikace dodavatele v zadávacím řízení, v řízení o žádosti o zápis do seznamu kvalifikovaných dodavatelů anebo o žádosti o změnu tohoto zápisu nebo pro účely splnění podmínek pro vydání certifikátu v rámci systému certifikovaných dodavatelů, může mu být uložena pokuta do 10 000 000 Kč a zákaz plnění veřejných zakázek na dobu 3 let. Zákazem plnění veřejných zakázek se rozumí zákaz účasti v zadávacím řízení a zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejných zakázek malého rozsahu.

Dodavatelé, kterým byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek, budou zapsáni v „rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek“ (černá listina dodavatelů - blacklist), který bude veřejně přístupný, a to rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Neevidování v rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek bylo zařazeno mezi základní kvalifikační předpoklady. Dodavatelé prokazují tuto skutečnost čestným prohlášením.

Vzhledem k závažnosti důsledků zařazení osoby do rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek doporučujeme, aby byla věnována větší pozornost dokumentům, které jsou předkládány k prokázání splnění kvalifikace. Již v tuto chvíli lze zaznamenat snahu některých zadavatelů využít zákazu plnění veřejných zakázek, aby se do budoucna zbavili „nežádoucích“ dodavatelů.

DOPLNĚNÍ DOKLADŮ K PROKÁZÁNÍ SPLNĚNÍ KVALIFIKACE

V ZVZ bylo vypuštěno omezení v § 59 odst. 4, které neumožňovalo, aby byl dodavatel vyzván k doplnění či objasnění předložených informací, pokud příslušný kvalifikační předpoklad nesplnil vůbec. Stále je však ponecháno na uvážení zadavatele, zda dodavatele k doplnění či objasnění předložených informací vyzve.

PROHLÁŠENÍ O VÁZANOSTI NABÍDKOU

Dodavatelé již nemusí v nabídce předkládat prohlášení o vázanosti nabídkou podle § 68 odst. 2 ZVZ, neboť tato skutečnost vyplývá přímo ze zákona.

NÁMITKY PROTI ZADÁVACÍM PODMÍNKÁM

Do § 110 ZVZ byl nově zařazen odstavec, který výslovně stanoví, že námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. Tato změna vnáší jistotu při určování okamžiku, do kdy je možné napadnout zadávací podmínky. Dosud zadavatelé velmi často počítali lhůtu k podání námitek již od vyzvednutí zadávací dokumentace.

ZÁKAZ PLNĚNÍ SMLOUVY

Do 31. prosince 2009 nemohl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále také jen „ÚOHS“) uložit zadavateli nápravné opatření, pokud zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky. Nové znění § 118 odst. 2 ZVZ umožňuje, aby ÚOHS jako nápravné opatření uložil zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku. Zákaz plnění smlouvy je ale možné uložit jen v zákonem vyjmenovaných případech.

ÚOHS ale neuloží zákaz plnění smlouvy, pokud shledá, že důvody hodné zvláštního zřetele, spojené s veřejným zájmem, vyžadují pokračování plnění smlouvy. Ekonomický zájem na plnění smlouvy může být považován za takový důvod pouze za výjimečných okolností, kdy by přerušení plnění smlouvy vedlo k nepřiměřeným důsledkům. Ekonomické zájmy přímo spojené s dotčenou zakázkou, zejména náklady vyplývající z prodloužení při plnění zakázky, náklady spojené se zahájením nového zadávacího řízení, náklady spojené se změnou subjektu plnění zakázky a náklady spojené s právními povinnostmi vyplývajícími ze zakázky plnění smlouvy, nepředstavují důvody hodné zvláštního zřetele vyžadující pokračování plnění smlouvy.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY ZADÁVANÉ NA ZÁKLADĚ RÁMCOVÉ SMLOUVY

V případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové smlouvy není zadavatel povinen zasílat k uveřejnění informaci o každé zadané veřejné zakázce, ale je povinen zasílat k uveřejnění informaci o všech smlouvách uzavřených na základě rámcové smlouvy souhrnně za předcházející kalendářní čtvrtletí, a to do 30 dnů od jeho konce.

PRAVOMOC ÚOHS PRO PŘEZKUM SOUTĚŽE O NÁVRH

ZVZ neupravuje pouze zadávání veřejných zakázek, ale také tzv. soutěž o návrh. Soutěží o návrh se rozumí postup zadavatele směřující k získání návrhu, projektu či plánu. Do 31. prosince 2009 nebyl ÚOHS oprávněn přezkoumávat zákonnost soutěže o návrh (viz mediálně známý případ návrhu nové Národní knihovny od architekta Jana Kaplického). Od 1. ledna 2010 je pravomoc ÚOHS rozšířena i na tuto oblast.

Mgr. Ing. Michal Bureš, advokát
buress@hjf.cz

NOVINKY V EXEKUČNÍM ŘÍZENÍ

Dne 1. listopadu 2009 nabyl účinnosti zákon č. 286/2009 Sb., který podstatně novelizoval exekuční řád. Účelem této novely bylo zejména přispět ke zrychlení postupu exekučního řízení a v důsledku toho i k efektivnějšímu a rychlejšímu vymáhání pohledávek, aniž by tím však došlo k porušení nebo ohrožení práv povinného a

třetích osob.

Návrh na nařízení exekuce je nutné směřovat nikoliv soudu, ale přímo exekutorovi. Ten také dohlíží na to, aby návrh obsahoval všechny stanovené náležitosti a aby nebyl nesrozumitelný nebo neurčitý. Nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu (resp. ode dne doručení opraveného nebo doplněného návrhu) exekutor požádá exekuční soud o nařízení exekuce a pověření k jejímu provedení. Jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady, soud do 15 dnů ode dne doručení žádosti exekutora vyhoví. Nestanoví však už způsob, jakým má být exekuce provedena.

Pokud se týče způsobů provedení exekuce, novela upřednostňuje příkázání pohledávky, srážky ze mzdy a nový institut, kterým je zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitostech. Až poté by mělo být přistupováno k dalším způsobům (prodeji movitých věcí nebo nemovitostí). Exekutor postihuje majetek pouze v rozsahu, který bezpečně postačuje k úhradě vymáhané pohledávky, jejího příslušenství a nákladů oprávněného a exekuce.

Po doručení usnesení o nařízení exekuce nesmí povinný nakládat se svým majetkem včetně majetku patřícího do společného jmění manželů, s výjimkou běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, a udržování a správy majetku. Jakýkoli právní úkon povinného se však považuje za platný, pokud se jeho neplatnosti nedovolá exekutor, oprávněný nebo přihlášený věřitel. S písemným souhlasem všech těchto osob dále povinný může k úhradě vymáhané pohledávky, jejího příslušenství, nákladů exekuce či nákladů oprávněného zpeněžit majetek nebo jeho část, není-li postižen jinou exekucí. Kupní cena nesmí být nižší než cena obvyklá zjištěná na základě znaleckého posudku a je splatná při podpisu smlouvy k rukám exekutora. Předpokládá se, že sám dlužník bude aktivně motivován k prodeji části svého majetku, aby tím exekutorovi zabránil v prodeji věcí, k nimž má osobnější vztah.

Zákonem je jasně stanovena lhůta, v níž je exekutor povinen vyplatit oprávněnému vymožené peníze. Pokud se exekutor a oprávněný nedohodnou jinak, exekutor po právní moci usnesení o nařízení exekuce a odpočtu nákladů exekuce zajistí výplatu vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů ode dne, kdy obdržel peněžité plnění. Vymožené částečné plnění však exekutor vyplatí

oprávněnému ve stejné lhůtě pouze tehdy, pokud přesáhne částku 1 000 Kč.

Exekuci je však nadále možné odložit nebo zastavit. Návrh na odklad exekuce je exekutor oprávněn odmítnout, pokud má natolik zásadní formální vady, že o něm nelze věcně rozhodnout. Návrh na zastavení exekuce může povinný podat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Exekutor následně vyzve účastníky exekučního řízení, aby se vyjádřili, jestli se zastavením exekuce souhlasí.

K posílení právní ochrany třetích osob slouží nový institut vyškrtnutí věci ze soupisu. V případě, že exekutor uvedl do soupisu věc patřící třetí osobě, může tato osoba podat návrh na vyškrtnutí této věci do 30 dnů ode dne, kdy se o soupisu věci dozvěděla. Opožděný návrh exekutor odmítne, jinak o něm rozhodne do 15 dnů od jeho doručení. Věc ze soupisu vyškrtne nejen tehdy, vyjde-li najevo, že povinnému nepatří nebo mu patřit nemůže, ale i tehdy, pokud s vyškrtnutím souhlasí oprávněný.

Žaloba na vyloučení věci přichází v úvahu až poté, co exekutor nevyhověl návrhu na vyškrtnutí věci ze seznamu. Tato žaloba se podává u exekučního soudu do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí exekutora. Sepsané movité věci nelze prodat v období od podání návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu až po případné marné uplynutí lhůty pro podání žaloby (resp. po dobu řízení o žalobě).

Od poloviny září 2009 je na adrese www.portaldrazeb.cz k dispozici aktuální přehled dražeb nemovitostí prováděných soudními exekutory podle exekučního řádu. Kdokoliv se tak může dozvědět podrobnosti o exekučních dražbách, najde zde popis nemovitosti, informaci o místě a termínu dražby i vyvolávací ceně. V listopadu 2009 byl Exekutorskou komorou ČR Portál dražeb rozšířen i o dražby věcí movitých. Existence Portálu dražeb by měla vést k větší transparentnosti dražeb prováděných soudními exekutory a měl by být přínosem pro dlužníky i věřitele. Soudní exekutoři sice dosud nemají zákonnou povinnost dražby na Portálu dražeb zveřejňovat, nicméně tento portál by se měl stát zdrojem dat pro povinné zveřejňování informací o prováděných dražbách na zpoplatněné Centrální evidenci exekucí.

Mgr. Martin Kareš, advokátní koncipient
kares@hjf.cz

BUDE STÁT VRACET ODVODY?

Hromadné sdělovací prostředky v průběhu ledna opakovaně informovaly o tom, že vinou „chyby“ v zákoně hrozí vrácení miliardových částek, které zaměstnavatelé za své zaměstnance neoprávněně odvedli na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Na první pohled tato informace zní zcela neuvěřitelně a nepochopitelně.

CO SE VLASTNĚ STALO?

V průběhu roku 2006 se v Parlamentu setkaly tři návrhy zákonů, které se nějakým způsobem dotýkaly nemocenského pojištění. Novelizace se dotkly i pojmu vyměřovací základ zaměstnavatele. Ten je tradičně vymezován jako souhrn vyměřovacích základů zaměstnanců. Stanovení výpočtu vyměřovacího základu zaměstnavatele bylo souběžně měněno jednak v souvislosti s přijímáním nového zákona o nemocenském pojištění a zároveň v souvislosti s přijímáním nového zákoníku práce. Jedno a totéž ustanovení zákona o sociálním pojištění tak bylo naráz atakováno dvěma navzájem nesouvisějícími novelizacemi, které ve Sbírce zákonů vyšly s necelým měsíčním odstupem po sobě.

Krátce nato přišel druhý a těžší legislativní hřích. Legislativce dospěl k závěru, že by bylo lépe, kdyby změny v nemocenském pojištění nabyly účinnosti až k 1.1.2008, tedy o rok později, než bylo původně schváleno. Parlament novelizoval novelu, kterou půl roku předtím schválil, a o rok posunul její účinnost. Celý problém pak vznikl tím, že část změn zákona o sociálním zabezpečení nabyla účinnosti již k 1.1.2007 a část až k 1.1.2008. K 1.1.2007 došlo k tomu, že zákon sice ukládal zaměstnavateli povinnost odvádět za své zaměstnance pojistné, nestanovil však, z jakého vyměřovacího základu má být pojistné vypočteno.

CO BYLO DÁL?

Toto zjevné pochybení se vláda pokusila napravit dodatečným vymezením pojmu v prováděcím nařízení vlády. Od 1.3.2007 tedy byl výpočet pojmu vyměřovací základ určen vládním nařízením 39/2007 Sb. Výši pojistného za měsíce leden a únor stanovilo nařízení se zpětnou platností. Zpět do zákona se výpočet vrátil až k 1.7.2007. Oproti úvodním dvěma měsícům, kdy výpočet nebyl stanoven vůbec, se tedy situace změnila. Je ovšem velice pochybné, zda povinnost platit pojistné (jakož i jeho výše) může být vyměřována podzákonným prováděcím předpisem. Zcela v rozporu se zásadami právního státu je pak faktická zpětná účinnost nařízení. Česká správa sociálního zabezpečení, která o pojistném rozhoduje, přesto zaujala stanovisko, že úprava nařízením je dostačující a na žádosti o vrácení neoprávněně zaplacených odvodů reagovala zamítavě.

V předjaří roku 2009 pak byl vydán rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, který jako nezákonné a dokonce i protiústavní odmítl stanovisko České správy sociálního zabezpečení. Ta zastávala stanovisko, že úprava nařízením je dostačující a na žádost o vrácení neoprávněně zaplacených odvodů reagovala zamítavě. Krajský soud proto zamítavě rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Česká správa sociálního zabezpečení podala proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem kasační stížnost, o které by měl v nejbližší době rozhodnout Nejvyšší správní soud.

CO BUDE DÁL?

Pro další vývoj bude nepochybně zásadní očekávané rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Pokud kasační stížnost České správy sociálního zabezpečení zamítne, lze očekávat vlnu žádostí o vrácení neoprávněně odvedeného pojistného. Přestože se ministr práce a sociálních věcí nechal v tisku slyšet, že vláda trvá na zákonnosti svého postupu a že proto pojistné bude vráceno až na základě případných rozhodnutí soudu, lze si jen velice obtížně představit, že by taková pozice byla dlouhodobě udržitelná. Definitivní jasno by v takovém případě přinesla až opakovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Pokud Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem zruší, rozhodne o žalobě opět Krajský soud, který přitom bude vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. Ani v tomto případě nebude sporná otázka vyřešena s konečnou platností. Nelze totiž vyloučit, že spory doputují až k Ústavnímu soudu, jehož úkolem bude posoudit kam až vláda může zajít při ukládání povinností svými nařízeními.

Státní pokladně akutně hrozí neplánované výdaje, které jsou odhadovány v řádech desítek miliard korun. Zaměstnavatele, kteří si o vrácení neoprávněně odvedeného pojistného řeknou, čekají spory se správními orgány na úseku sociálního zabezpečení, jejichž podstatná část může doputovat až k soudům.

Je zřejmé, že celý příběh není zdaleka tak neuvěřitelný, jak by se na první pohled mohlo zdát. Příčina problému je v systémových problémech, s nimiž se legislativa dlouhodobě potýká a která se nepříznivě dotýkají nejširší veřejnosti. Miliardy, které stát možná bude muset vyplatit, jsou sice vysokou cenou, nicméně pokud by protiplněním bylo posílení stability celého právního řádu, zvýšení předvídatelnosti práva a především konec legislativních hrátek, při nichž není v lidských silách vědět přesně, o jakém návrhu se hlasuje a jaké následky může mít jeho schválení, pak to nemusí být až tak špatný obchod.

O tom, že predešlá věta není prázdnou nadsázkou, svědčí i způsob, jakým vznikl tento příspěvek. Pokud by jeho autor byl odkázán pouze na Sbírku zákonů (která však dodnes zůstává základem floskule „neznalost zákona neomlouvá“) a nemohl by využít automatizovaného právního informačního systému, vznikl by tento text možná až po uplynutí pětileté lhůty, v níž je možné o nezákonně vybraný přeplatek požádat. Inu, také řešení...

JUDr. Ondřej Moravec, advokát
moravec@hjf.cz

ZMĚNY V ÚPRAVĚ PODMÍNEK PRO ÚČAST NA VALNÉ HROMADĚ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI

Dne 1. 12. 2009 nabyla účinnosti další novela obchodního zákoníku, kterou byla do českého právního řádu transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. 7. 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi. V tomto příspěvku si poukážeme na některé nejvýznamnější změny, které novela přinesla zejména do právní úpravy akciové společnosti.

Nejvýznamnější změny nastaly především v úpravě podmínek pro účast na valné hromadě akciové společnosti. Obchodní zákoník upustil od požadavku na uveřejňování oznámení o konání valné hromady v celostátně distribuovaném deníku. Ve společnosti s akciemi na majitele je tedy ponecháno na její volbě, aby si ve stanovách sama zvolila vhodný způsob uveřejnění oznámení o konání valné hromady (např. elektronickými prostředky), čímž ale není dotčena povinnost uveřejnit oznámení o konání valné hromady v Obchodním věstníku.

Stanovy mohou nově upravit, za jakých podmínek se akcionáři mohou zúčastnit valné hromady s využitím elektronických prostředků, případně stanovit podmínky pro korespondenční hlasování (tedy bez nutnosti osobní účasti akcionáře na valné hromadě). Pokud se akcionář zúčastní valné hromady za využití elektronických prostředků, případně korespondenčním hlasováním, musí to být zaznamenáno v listině přítomných (takový akcionář se považuje za přítomného na valné hromadě).

Významné změny doznal i institut rozhodného dne. Stanovy (případně rozhodnutí předcházející valné hromady) mohou určit den, který je rozhodný k účasti na valné hromadě („rozhodný den“), přičemž tento den nemůže předcházet dni konání valné hromady o více než třicet dnů. Institut rozhodného dne je přitom nově možné stanovit i u společnosti, která vydala listinné akcie. V případě, že jsou akcie společnosti přijaty k obchodování na regulovaném trhu, pak je rozhodným dnem k účasti na valné hromadě vždy sedmý den předcházející konání valné hromady a stanovy nemohou určit jiný rozhodný den.

Z obchodního zákoníku byl vypuštěn zákaz zastoupení akcionáře na valné hromadě členem představenstva nebo dozorčí rady společnosti. Ten ale může zmocnění přijmout pouze tehdy, pokud uveřejní informace o tom, zda v daném případě hrozí střet jeho zájmů se zájmy akcionáře, a to spolu s pozvánkou na valnou hromadu nebo s oznámením o jejím svolání. Je-li zmocněncem jiná osoba než člen představenstva nebo dozorčí rady, ukládá jí obchodní zákoník povinnost oznámit akcionáři v dostatečném předstihu před konáním valné hromady všechny skutečnosti, které by mohly pro akcionáře mít

význam při posuzování, zda v daném případě hrozí střet jeho zájmů se zájmy zmocněnce.

Novela obchodního zákoníku dále upřesnila některá práva a povinnosti akcionářů. Nově mají akcionáři právo uplatňovat své návrhy k bodům, které budou zařazeny na pořad jednání valné hromady, ještě před uveřejněním pozvánky na valnou hromadu nebo oznámení o jejím svolání a představenstvo je povinno jejich návrh (pokud bude společnosti doručen nejpozději do 7 dnů před uveřejněním pozvánky na valnou hromadu nebo oznámení o jejím svolání) uveřejnit spolu s pozvánkou na valnou hromadu nebo s oznámením o jejím svolání.

Společnost může nově poskytovat akcionářům vysvětlení formou souhrnné odpovědi na více otázek obdobného obsahu. Platí přitom, že vysvětlení se akcionáři dostalo i tehdy, pokud bylo doplňující vysvětlení k bodům programu uveřejněno na internetových stránkách společnosti nejpozději v den předcházející konání valné hromady a je k dispozici akcionářům v místě konání valné hromady.

JUDr. Vladimíra Knoblochová, advokátka
knoblochova@hjf.cz

KROKY VĚŘITELE SPLATNÉ AVŠAK NEUHRAZENÉ POHLEDÁVKY VZNIKLÉ Z OBCHODNĚPRÁVNÍCH VZTAHŮ

V minulém čísle jsme se zabývali blankosměnkou jako možným instrumentem zajištění pohledávky věřitele. Vzhledem ke klientskému zájmu o dané téma pokračujeme dnešním příspěvkem, který uvede další možné postupy věřitele v rámci řešení své splatné pohledávky.

Pokud máme splatnou neuhrazenou pohledávku, postupujeme tak, jak nám umožňují vzájemné obchodní vztahy s dlužníkem, jak je úhrada splatné pohledávky urgentní, jak je pohledávka vysoká, apod. Není možné stanovit paušální postup, jak se chovat. Volbu ovlivní mnoho faktorů.

V případě, že s námi dlužník komunikuje, je vhodné pro začátek použít institut „uznání závazku“. Pokud dlužník jednostranným právním úkonem uzná písemně svůj určitý závazek, dostane se věřitel do lepšího právního postavení. Otáčí se důkazní břemeno v případném soudním sporu, tedy je na dlužníku, aby prokázal neexistenci pohledávky věřitele. Dalším pozitivem provedení úkonu je běh nové čtyřleté promlčecí doby od tohoto uznání. Podmínkou platnosti úkonu je, aby byl závazek jasně určen. Je potřeba závazek dostatečně specifikovat, tedy zpravidla uvést právní důvod vzniku závazku. V obchodněprávních vztazích není obligatorní uvádět výši závazku, pokud je uznávaný závazek jinak dostatečně specifikován. Nicméně abychom předešli zbytečným komplikacím, doporučuji

uvést právní důvod vzniku závazku, jeho výši a splatnost. Uznání závazku je sice jednostranným právním úkonem dlužníka, nicméně v praxi je velmi používaná dohoda mezi dlužníkem a věřitelem, která obsahuje splátkový kalendář a jednostranné prohlášení o uznání předmětného závazku. U takových dohod je vhodné smluvit splatnost celého závazku v případě neuhrazení jediné splátky nebo její části, dále smluvní pokutu v případě nedodržení splátek. V některých případech postačí uzavření dohody o splátkovém kalendáři či jednostranné uznání závazku, jak bylo uvedeno výše, mnohdy však věřitel musí použít radikálnější postupy k vymožení své splatné pohledávky. Nežřídka se musí věřitel obrátit s žalobním návrhem na soud. Soudní řízení trvající několik měsíců však není nic neobvyklého, v některých případech se může táhnout i roky. Věřitel se může vyhnout možnému dlouhému soudnímu řízení písemným ujednáním o rozhodčí doložce, v níž se strany shodnou, že spory vzniklé z konkrétního obchodního vztahu bude rozhodovat rozhodčí soud. Takové ujednání můžeme uzavřít i v rámci dohody o splátkovém kalendáři (viz. výše). V rozhodčí doložce může být odkaz např. na Rozhodčí soud při Hospodářské a Agrární komoře. Řízení před rozhodčím soudem je rychlé, takže zhruba do 3 měsíců máme vykonatelný rozhodčí nález, který je stejně exekučním titulem jako rozsudek obecného soudu.

Poslední možností, o které bych se ráda v rámci svého příspěvku zmínila, je sepis notářského zápisu s vykonatelností. Obě strany se v tomto případě sejdou před notářem a sdělí podmínky úhrady závazku. Součástí takového notářského zápisu je i souhlas stran s vykonatelností pro případ, že nedojde k úhradě závazku tak, jak bylo mezi stranami smloueno. Rovněž takovýto notářský zápis slouží jako exekuční titul, se kterým se můžeme obrátit na obecný soud s návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí či na exekutora s návrhem na nařízení exekuce.

Závěrem je potřeba říci, že příspěvek měl za cíl shrnout možné kroky věřitele v případě své splatné, avšak neuhrazené pohledávky. Byly nastíněny jen některé postupy věřitele, které sice nemusí vést k úhradě pohledávky, nicméně mohou usnadnit její budoucí vymáhání. Příspěvek neřešil postupy, které právně i fakticky zajistí pohledávku věřitele jako je zřízení zástavního práva, zajišťovací převod práva, aj. Takové možnosti si zaslouží samotný příspěvek do našeho pravidelného newsletteru.

Mgr. Veronika Kaiserová
kaiserova@hjf.cz